

עבודת השם

פרשת "וישלח"

וישבים במרכבות יפות... ויחרד עשו ויבהל. יעקב אבינו ידע שעשוי לא סולח לו ורצה לדעת מה מצבו. אך יעקב אבינו לא שכח את המימרא בפרקי אבות "תתרחק משכן רע ואל תתקרב לדשע" ידע יעקב אבינו שאחיו עשוי רשע מרושע וחכם גדול ברישעתו וסירב לשלוח אליו שליחים שמע יצרף אותם למחנה שלו לכן החליט יעקב אבינו לשלוח אליו מלאכים ממש שהוא ברא אותם מהמצוות והמרשים הטובים וגם הוא בחר אותם מהטובים בותר שלח לו חטיבה מוברחת של מלאכים של ממש הינה הגיעו אל עשוי המלאכים תפסו אותו בכינה שהוא לבר והחלו להרביץ בו מכות נמרצות וקשות ועשו נילחץ וצעק וראה כבר את המוות מול העיניים וצעק מה אתם רוצים אני הנכד של אברהם וצ'יפה שזה יזעזע אותם ענן זכותו של אברהם אך ניסיונו כשל והם המשיכו להרביץ בו וזעק עיזבו אותי אני הבן של יצחק והם עונים לו אז מה שאתה בנו ומכים בו עד זוב דם וזעק וזעקה אחרונה אני אח של יעקב ופתאום נפסקה הקטטה ועשוי נשם לרווחה מנועל בדם והם החלו לבקש ממנו סליחה לנקות אותו ולהתחנן סליחה מכבודו לא ידענו שאתה אח של יעקב בבקשה אל תספר לו של יקפיד עלינו ומהפחד שפחדו עשוי הזדעזע מהתגובה ואמר בליבו מה אחי יעקב כך בנה לו שם בעולם ויותר מאברהם ויצחק ואך אני לא שמעתי עליו מעניין מה קרה איתו ונכנס לעשוי פחד מיעקב לכן כשפגש את יעקב חיבק אותו ונשטח לפניו ולא כמו שהבטיח לשליחיו שהוא יהרוג אותו וכך הצליח יעקב ע"י חטיבת מלאכיו לנטרל את התלהבות עשוי.

"כֹּה אָמַר, עֲבַדְךָ יַעֲקֹב, עִם-לִבָּן נָרַתִּי, וְאַחַר עַד-עָתָה." (וישלח לביה) פעם אחת נודמן לו לבעש"ט להיות בבית נוכרי, והיה באותו בית אליל של עבודה זרה. כשיצא מהבית, היה שרוי בשמחה גדולה, ואמר לתלמידיו: אני שמח מאוד, שבשעה אחת קיימתי כל התורה כולה, כי עבודה זרה דינה כדבר מאוס, ואסור להרהר בדברי תורה במקום המטונף, ומה ששמרתי מחשבתי מלהרהר בשום דבר מדברי תורה נחשב לי כאילו קיימתי כל התורה.

ואמר על זה הרב הצדיק ר' דוד מדינוב ז"ל: לכאורה הפסוק "עם לבן נרתי", לפי פירוש רש"י "ותר"י"ג מצוות שמרתי", אינו מובן: הלא כמה מצוות הן תלויות בארץ, שלא היה יכול יעקב לקיימן? כי לכן גר בחו"ל אולם לפי המעשה של הבעש"ט ניחא: גם כאן, בבית לבן, היה מלא הבית תרפים וגילגולים, וכשנכנס יעקב לבית לבן הוכרח לשמור מחשבתו מלהרהר שם בשום ענין מדברי תורה, ודבר זה נחשב לו כאילו קיים כל התורה (אמרי חן).

"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו, אֶל-עֶשָׂו אָחִיו, אֲרֻצָּה שְׂעִיר, שְׂדֵה אֲדוֹם." (וישלח לביה) ויצו יעקב את המלאכים לאמור בדברכם אליו בשמי וקראתם לו "אדון", כי מלך הוא בשעיר ועלי לכבדו, ואמרתם אליו כה אמר אחיך יעקב עשרים שנה עברתי את לבן הארמי בכל כוחי וייתן לי ה' עושר וכבוד ואם אמנם רמני לבן ויחלף את משכרתי מאה פעמים, בכל זאת לא חסר מרכושי דבר כי ראה ה' את יגיע כפי וישיעני. ועתה אנכי הולך אל אבי ואמי לראות את שלומם, ואשלחה להגיד לך אדוני לאמור אל נא תאמר ברכת יצחק אבי העשירה אותי ולא תקצוף עלי ולא תעשה עמדי רעה: ויען עשו את מלאכי יעקב בגאווה ובו לאמור הלא שמעתי אשר עשה יעקב ללבן דודו, כי לקח את בנותיו וינהגן כשבויות חרב וייקח את כל רכושו ויברח ולא זכר את החסד אשר עשה לבן עמו כי גדלו וירוממהו וייטב עמו על כן אנכי הולך לקראת יעקב ונקמתי ממנו את נקמתי ואת נקמתי לבן אחי אמי!

וישובו המלאכים אל יעקב ויאמרו לו באנו אל האיש אשר אמרת אחיך הוא ונדבר אליו ככל אשר ציוותנו ונשמע את דבריו הקשים אשר ענה אותנו, כי לא כאח יתהלך אתך, כי אם כעשו הרשע השואף לשפוך דם נקיים כי אסף אליו ארבע מאות איש כולם גיבורים והולך לקראתך. ויצו ליעקב מאד פן ייהרג במלחמתו עם עשו את אחד מאנשיו ויתפלל אל ה' לאמור אמנם ה' אלוהי הבטחני לאמור היטיב איטיב עמך ושמרתוך בכל אשר תך אולם שנים רבות עברו מהעת ההיא ומי יודע אם לא חטאתי נגדך ואת הרע בעני עשיתי? והיה בקום עלי עשו, ונתתי בידו לעשות עמדי כטוב בעיניו על כן אנכי מתחנן אליך ה' עשה נא עמדי חסד חנם וחשכת את עשו מהלחם בי ומשפך דם!... וישמע ה' את קול תפילת יעקב וישלח ארבעת אלפים ריבוא מלאכים לקראת עשו ויהיו בעיניו כאנשי חיל מלוכשים בגדי ברזל ורוכבים על סוסים אבירים

16:15	כניסת השבת
17:17	צאת השבת
16:35	שקיעה
17:47	ה. תם
6:37	הנץ

הפטרות: "חזן עובדיה"

"וישראל יעקב, ויאמר הגידה נא שמך..." (וישלה לבד)

למה זה תשאל לשמי שהרי אין לנו שם קבוע ואני נקרא על שם שליחותנו. למשל, אם שולח הקבי"ה מלאך לרפא חולה הוא נקרא רפאל, ואם הוא הולך לעזור אדם נקרא עזריאל. וכן על זה הדרך משתנה שמנו כל יום, ואיני יכול להגיד לך שמי ולא תהיה לך שום תועלת אם אניגיד לך שהרי למחר ישתנה השם. ועוד שאין זה מדרך המלאכים לגלות את שמם כדי שלא יתגאו כי יאמרו הבריות נס זה נעשה ע"י מלאך פלוני והרי בוודאי אין אנו עושים דבר אלא הרי אנט כעבדים המשמשים את רבם, ומה שהוא אומר אני עושה, וכל זה תלוי בשי"ת. ועוד שדרך העולם שהמנצח מגלה שמו כדי שיתפרסם שמו וגבורתו. אבל אתה שנצחתי למה זה אגלה שמי. ולא הסתפק יעקב בזה שהבטיחו המלאך שיודה לו על הברכות, אלא לא נתן לו ללכת עד שהיה מוכרח לברכו ואמר לו יברכך ה' וישמרך יהי רצון שיוצאי חלציד יהיו צדיקים כמוך, ואף הודה לו על הברכות שבירכו יצחק אביו.

"וינע יצחק וימת ויאסף אל עמיו, וכן ושבע ימים..." (וישח להכט)

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר עשו את יעקב קח לך את כל ארץ כנען מנחל מצרים ועד נהר פרת אפס כי לא תקחך את כל מערת המכפלה כי ידושה היא לנו מאת אברהם אבי אבינו ויאמר יעקב בליבו איככה אוכל ונתתי את עשו להיקבר במערת המכפלה? הן רגזו וירגזו לקראת בואו כל אבותיי הישנים שם שנת עולמים על כן אעזור את עיניו בכסף וזהב אשר אתן לו וחדל מדבר עוד בדבר הזה וייקח יעקב את כל זהבו ואת כל כספו ויביאם עד לפני מערת המכפלה ויעשם גל גדול ואחר לקח את עשו וילך אתו אל המערה ויאמר הנה המערה והנה גל הזהב והכסף לפניך, ועתה בחר לך באשר ייטיב בעיניך ויאמר עשו תהי כל המערה הזאת לך לנחלה עד עולם והיה לי גל הזהב והכסף אשר שמת במקום הזה ויכתוב יעקב את כל הדברים האלה בספר המקנה ויחתם ויעד עדים נאמנים וייקח את הספר ויתנהו בכלי חרש למען יעמד ימים רבים ויתנהו ביד בניו וילך עשו אל ארץ שעיר החורי ויאחזו בה ותהי כל ארץ כנען לבני ישראל לנחלה ועשו וכל בניו ירשו את הר שעיר. (אגדות ישראל)

סיפור בהמשכים "קדיש לפני כל נדרי" חלק א.

השמועה עברה כבר בקרב יהודי בודן שבהונגריה. תחילה התקשו להאמין בה, אך במהרה התברר כי זו אמת מרה, שהמיטה קלון על הקהילה היהודית כולה. הסיפור אירע לפני כחמש-מאות שנה. העיר בודן (או בודה) הייתה אז עיר בפני עצמה, קודם שאוחדה עם עוד שתי ערים ונהפכה לעיר הגדולה בודפשט. התגוררה בה קהילה יהודית גדולה ומפותחת. אחד מנכבדי הקהילה היה שניאור בן-אפרים, יהודי עשיר ומקורב לשלטון. הוא היה יהודי שומר תורה ומצוות, נשוי לאישה כשרה ואב לשני בנים טובים. שניאור היה יוצא ונכנס בחוגי שרים ורוזנים ודלתות רבות היו פתוחות לפניו. יום אחד נטש האיש את אשתו ואת ילדיו והלך שבי אחר אחת מבנות האצילים שהכיר. השניים גמרו אומר להינשא, ושניאור עבר לגור בבית האישה הנכרייה. בעצד חפזו ונמחר החליט לעשות החליטו להעניש את האיש כמשפט הימים ההם. הם פסקו כי שניאור יועמד אל עמוד הקלון והקהל כולו יעבור על פניו ויבייש אותו. זה היה עונש קשה מנשוא בעבור האיש העשיר והמכובד. המפלט היחיד שעמד לפניו היה להמיר את דתו. אם יוציא את עצמו מכלל-ישראל, שוב לא תוכל הקהילה היהודית להטיל עליו עונש כלשהו. בצעד חפזו ונמחר החליט לעשות את הנורא מכול, כדי להינצל מהבושה הגדולה. הוא פנה אל הכנסייה המקומית, המיר את דתו ושמו נקרא מעתה סרנטצ'ש אימרה. עתה לא יכלו היהודים לעשות לו מאומה. אך למרות המרת דתו נשאר האיש נאמן לאִחיו היהודים. הוא הרבה לעסוק בשתדלנות בעבורם בקרב אנשי השלטון, ובכל עימות עם הגויים עמד לימינם. על ההתייצבות הזאת לימין היהודים שילם מחיר יקר. חבריו הגויים בזו לו, ולא-אחת אף זממו לרוצחו נפש, ואך בנס ניצל מידם; אולם הוא לא סטה מדרכו. שמו נודע בכל הסביבה כידיד-אמת של היהודים. קהילות שסבלו מרדיפות או מאימים כלשהם היו פונות אל המשומד סרנטצ'ש, והוא לא נח ולא שקט עד שהצליח לבטל את הגזרה. שנה אחת, למשל, בערב חג-הפסח, נודע לו על עלילת-דם קשה שהעלילו על יהודי עיר אחת. הגויים איימו להרוג את אלפי היהודים המתגוררים בה. סרנטצ'ש עשה מאמצים עילאיים כדי להביא לידי חקר האמת, והצליח במשימתו. המלשין הודה כי בדה את העלילה והוצא להורג. הוא ניסה לעזור לאחיו גם בדרכים אחרות. בכל ערב שבת היה יוצא אל רחובות היהודים ומפזר מכספו ברוחב-לב בעניים ולנוקקים. בניו היהודים, אברהם ואפרים, הוסיפו ללכת בדרך התורה והמצוות. הציבור התייחס אליהם באהדה, והכול ניסו לעודדם ולחזק את ליבם...ההמשך יבוא!

פנית ההלכות "הלכות מילה בשבת"

ע"פ ילקוט יוסף
כ"ר ד.

כח. מותר למוהלים להשתמש במחט ההפרדה בשבת כדי להפריד את עור הפריעה מבשר הגיד. ואפי' אם לפעמים יוכל לבוא לידי הוצאת דם בשבת, שהרי אינו מתכוין לכך. ומיהו נכון מאד להיזהר (אף בימי החול) לעשות את ההפרדה בנחת וביישוב הדעת. (ילקוט יוסף שבת ד ע"ג שמד)

כט. תינוק שנולד עם שתי ערלות זו על גב זו, אין מילתו דוחה שבת. ואפילו אם כבר מל ופרע, ואחר כך ראה שיש עוד נוסף, לא יפרע את השני, אלא יחזור ויפרע לאחר שבת. (ילקוט יוסף שבת כ"ד ד עמוד שמה)

ל. ולד טומטום שנולד בשבת, ונקרע ונמצא זכר, נראה שמליץ אותו בשבת. ואם נתברר שהוא זכר על-ידי ניתוח, אפשר שיצטרך למנות מיום הניתוח שבעה ימים מעת לעת, שיתכן וניתוח כזה הרי הוא כחולי שבכל הגוף. (ילקוט יוסף שבת כ"ד ד עמוד שמו)

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאונו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורמזון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.

המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית:
יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.ase@gmail.com
כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי לדעת,דרשו,ועוד..